

שבועון למידע קיבוץ רמת יוחנן

וחג שבועות תעשה לך ביכורי קציר חיטים

חג שבועות - חג הביכורים.

ערב החג, יום ראשון, 08/06/08

בשעה **19:30** נסב כולנו לארוחת חג על הדשאים ליד חדר האוכל.

בשעה **21:30** - ערב יקב במגרש הכדורסל.

בתוכנית:

מופע של ורדינה וחוּפני

כהן.

D.J. תורכי, בשירים ישראליים, לסיכום
הנופשים בתורכיה.
השתתפות בערב מגיל צבא.

יום שני, 09/06/08
בשעה 17:00 - חגיגת שבועות **בשטח שליד מועדון**
הצלילה.

בתוכנית:

- טקס שבועות כיד המסורת הטובה.
 - תהלוכת קלנועיות.
 - תהלוכת כלים חקלאיים.
- פינות הפעלה לכל המשפחה:
פינת ליטוף, פיתות ופיצות בטאבון, פינות
יצירה לחג, הכנת כדורי לבנה, גלידות, פירות,
שתייה חמה וקרה ובירה מהחבית.

אנו מבקשים להגיע לאיזור החגיגה ברגל ולא
ברכבים ממונעים (לא כולל קלנועיות).
נשמח לראותכם בלבן. צוות החג.

חג שמחה!

מתן תורה

אמר ר' אבהו בשם ר' יוחנן: כשנתן
הקדוש ברוך הוא את התורה, ציפור
לא צייץ, עוף לא פרח, שור לא געה,
אופנים לא עפו, שרפים לא אמרו
קדוש, הים לא נזדעזע, הבריות לא
דיברו, אלא העולם שותק ומחריש -
ויצא הקול: "אנוכי ה' אלוהיך".

לפי שמות רבה, כ"ט.

פרוטוקול הנהלה כלכלית

27/5/2008

נוכחים: רותה יריב, יגאל פינגרמן, אמיר סלייפר,
דניאל פרי, נתי אבן-דר, אליעזר גוטמן, לינט חורש,
אבנר אחיטוב, ארנון אשד, עוז אלניר.
חסרים: אורי בר-אב, שי מיכאל, עידו רודוי.

1. דו"חות כספיים 2007 –

הדו"חות הוצגו בעזרת מצגת ברורה. הם מצביעים על שנה טובה ועל שיפור בחוזקו הפיננסי של הקיבוץ. הדו"חות אושרו והם יוצגו בפני אסיפת הקיבוץ בחודש הקרוב.

2. מניות פלרם

התקבלה הצעה מבנק לאומי להפקיד את מניות פלרם שבבעלות הקיבוץ בכספת שלהם. זאת כמובן תמורת הטבות בעמלות ובשערי הריבית. אושר להסמיך את נתי ואבנר לדון איתם בהפקדה, תוך קבלת חוות דעת של עו"ד למהות העסקה ולסיכונים העלולים להיגרם לקיבוץ.

- רשם: אבנר

לחזרה הופיעו שבעה חברים בלבד...

כדי להבטיח את הצלחת החגיגה, מתבקשים החברים להתגייס בשבועיים הקרובים, עד לחג, לפעולות הבאות: השתתפות פעילה במקהלה! המקהלה משמשת גרעין מלכד של התוכנית כולה. אין שום אפשרות לבצע את החג הזה בלי מקהלה רבת משתתפים.

לדאבוננו הופיעו לחזרה הראשונה, שהתקיימה השבוע, שבעה חברים בלבד. אנו פונים איפוא פעם נוספת לכל יודעי שיר לבוא לחזרה הבאה, שתתקיים ביום שני הבא – שאם לא כן, ניאלץ לבטל את הטכס כולו ולהודיע על כך למשקים השכנים.
ועדת תרבות – "ברמה" מס. 205, 21.5.1952

פרוטוקול ישיבת מזכירות
מספר 11/2008

שם האגודה: קיבוץ רמת-יוחנן.
תאריך הישיבה: 22/5/2008
מספר חברי ועד ההנהלה: 11
שמות המשתתפים בישיבה: אליעזר גוטמן, גלעד צוקרמן, דויד דוידוביץ, דניאל פרי, יהודית אפרת, יונת מולכו, לינט חורש, נתי אבן-דר, עדנה לקח.
חסרים: אבנר אחיטוב, רפאל דינסטג.

על סדר היום:

1. קבלה למועמדות: סיסאי מניווב

איילה קציר

ברוך פלדבאום

אלה ואמנון גולן

ילנה וניקיטה זובצ'נקו

2. קבלה לחברות: צור נצר

חי אמיר

ניצן פרי

בסי גורדון

גונן שטפנסקי

מוזמנת: רכזת וועדת קליטה: יעל דינסטג.

הוחלט:

1. יעל הציגה כל מועמד, התקיים דיון על-כל-אחד בנפרד. המזכירות ממליצה לאסיפה לקבל את כולם למועמדות.
2. לאחר דיון פרטני ממליצה המזכירות לאסיפה לקבל לחברות את כל חמשת המועמדים.

הערה : בשל מורכבות הנושא ומספר המועמדים הגדול, התפרס הדיון על שלוש ישיבות מזכירות.

● רשם – אליעזר

החבר יוסף שאני נקבע כדואג לעניין זה...

קישוט עגלות: הובעה דעה בוועדת התרבות של המשקים שיש לשים את הדגש בחג על הבאת הביכורים עצמם. דבר זה מחייב קישוט נאה, ואם אפשר – מקורי – של העגלות המביאות את הביכורים. מטעם ועדת התרבות נקבע החבר יוסף שאני כדואג לעניין זה, וכל החברים העובדים בענפים יכולים להיוועץ בכל הנוגע לעניין חשוב זה.

ועדת תרבות – "ברמה" מס. 205, 21.5.1952

פרוטוקול
ישיבת מזכירות
מספר 12/2008

שם האגודה: קיבוץ רמת-יוחנן.

תאריך הישיבה: 9/5/2008

מספר חברי ועד ההנהלה: 11

שמות המשתתפים בישיבה: אבנר אחיטוב, אליעזר גוטמן, גלעד צוקרמן, דויד דוידוביץ, דניאל פרי, יהודית אפרת, יונת מולכו, לינט חורש, נתי אבן-דר, עדנה לקח, רפאל דינסטג. חסרים: אין.

על סדר היום:

1. בקשת לימודים לתום ביטי – מוזמנת רותה יריב.
2. בקשה של מערכת חינוך "הגיל הרך" להתארגנות לקראת השנה הבאה - מוזמנת נעמי יפה.
3. בקשה מיוחדת של משפחת שגיא מיכל וניר (שליחת בן ללילמוזדים במערכת חיצונית אנטרופוסופית) – מוזמנת עדנה לקח וחברים נוספים מוועדת חינוך.

עם פתיחת הדיון בנושא לימודי תום ביטי במסגרת לימודי בנים, הודיעו רותה יריב ואתי נצר על חילופי שרביט בתפקיד מרכזת השתלמויות צעירים. מתוך הכרות קצרה שלי עם התפקיד, אין ספק שהעבודה לא נגמרת והגמישות, לצד עמידה בתקנונים, מתנגשים בשוטף. תודה לרותה על הרבה עשייה והמון איכפתיות ורגישות. אני משוכנע שעוד ניפגש בתפקידים אחרים שתקבלי על עצמך.

לך אתי, קחי הרבה אוויר. משוכנע שתכניסי ערכים נוספים, ניפגש סביב השולחן. **בהצלחה!**

הוחלט:

1. מאשרים לתום ביטי לצאת ללימודים.
 2. הצעת צוות החינוך התקבלה ברוב מוחלט. המזכירות מבקשת מצוות החינוך לוודא מספר דברים:
 - להציע לוועדת התרבות לבצע על-חשבון אחד משלושת הימים פעילות משפחות (טיול?).
 - לבצע את שלושת ימי סגירת בתי הילדים בימים: רביעי - חמישי - שישי.
 - לתאם עם המטבח את תוספת הפיות הצפוייה בחדר האוכל בימים הנ"ל.
 3. המזכירות החליטה לגבות את צוות החינוך בהחלטתו. כמו-כן ינסה צוות החינוך לנהל דיאלוג וניסיון שכנוע נוסף עם המשפחה.
- רשם – אליעזר ●

סדרני העבודה יתבקשו להתחשב...

תהיינה פניות למספר חברים שיתנו את עזרתם בשטחי ביצוע שונים: ציירים, מקשטים, בנאים וכו'. אנו מקווים שהחברים האלה יהיו מוכנים להגיש את עזרתם.

ימי עבודה: מובן שהחגיגה בקנה מידה גושי מצריכה הכנה רבה ולא מעט ימי עבודה – בעיקר סמוך לחג. סדרני העבודה יתבקשו להתחשב בהכרח הזה, ולעשות מצידם מאמץ מוגבר על מנת להבטיח את הצלחת החג.

ועדת תרבות – "ברמה" מס. 205, 21.5.1952

הַהֲדָר הַבְּיָתָרִי

הַהֲדָר הַבְּיָתָרִי מְשָׁל וְשֶׁנִּינָה

רִיקָה נִמְצָאָה צְדָפֶת הַפְּנִינָה,
בְּאוֹר הַבְּהִיר נִתְגַּלָּה כְּעוֹרֶה
נֶחֱשֶׁף לְעֵינַי כָּל אֵין תּוֹכָה כְּבָרָה.

אוֹלֵי כְּזוֹ לֹא הִתְהַוְּהָה הִיא תְּמִיד
לֹא בְּדַרְדָּר רַבּוֹ הֵלֶךְ הֵתֵלְמִיד,
בְּדֵי עֵמֶל טַפְס לְמְרוֹמֵי אֶגְרָא
בְּמְרוֹמֵיהָ מִצָּא הוּא נֶשֶׁת שֶׁ בּוֹרָה.

מִצּוּף פְּרִתֵי הַמָּמוֹן הֵשֶׁתְּכֶר
כְּכֹל שֶׁ שֶׁתָּה רֵצָה הוּא יוֹתֵר,
אֶת הַצּוּף עֲמֻדָל לְהַבִּיא לְפִנְרֵת
בְּעוֹדוֹ מְזַמְזֵם נִסְגְּרוּ עָלֵי הַכּוֹתֶרֶת.

יַעֲבְרוּ יְמֵי בִינַי זִיר לְאַבְקָן
טוֹבֵל בְּצוּף מְמוֹנָה עַד יִזְקֵן.

30 \ 5 08 ראובן עזריאלי

אליעזר גוטמן

משולחן המזכיר

הנופש בתורכיה

הרבה תודות מגיעות לעפרה רודוי ואייל ברבר על הטיפול המהיר, המסור והיעיל בנושא הסדרת הנופש בתורכיה השנה. כל הכבוד! על אף הקשיים והמכשולים בהתנהלות, ברישום, ובדוקומנטים, הם הצליחו, תוך זמן קצר ביותר, להתארגן כהלכה ולמלא את שלושת המחזורים, לשביעות רצון של מרבית, אם לא כלל, הנופשים. אחוז גבוה מאוד של חברים נרשמו ומימשו את הזכות הזו. יותר מהנרשמים לנופש בארץ (!). מכלל החברים (שיש ביכולתם לצאת לנופש), יצאו מעל 80%. לנופש רגיל של הקיבוץ יוצאים סביב ל- 60%. מבחינת התקציב, לצערי עברנו השנה את התקציב שהקצבנו לנושא הנופש, והסיבה היא כמובן החיבור לנופש של פלרם בחו"ל. על פי ההתרשמות שלי, אותם חברים שיצאו לנופש, ניצלו אותו היטב, טיילו, נחו, נהנו וחזרו מרוצים.

הרמת פרוייקט בסדר גודל כזה היא לא דבר פשוט. אני משוכנע שקיבוצים גדולים וחזקים מאיתנו ייתקשו בביצוע, ואני לא מדבר על הצד הכספי. עפרה ואייל הובילו, עם עזרה של חברים, ועשו את זה ביעילות בהתמסרות וברוח חברית טובה. יישר כוח!

לוח המודעות בחדר האוכל.

לוח המודעות בלובי הוא מרכז לאינפורמציה וקטע חשוב בהתעדכנות היומיומית של כל חבר וחברה, למרות שאנו לא נוטים לייחס לו את החשיבות הראויה. האחראית הבלעדית על הלוח היא יהודית צוקרמן. בסמכותה לשים או להוריד פתקאות/מודעות ולדאוג לשמירה על חיצוניות מכובדת. לאחרונה רבו התופעות של ונדאליזם: קשקוש, קריעה, חירור, ועוד כהנה וכהנה כיד הדמיון הקודח של הוונדאליסט המצוי. החברים מתבקשים בכל לשון של בקשה לשמור על הסדר והטעם הטוב, לא לקלקל, להעיר למי שלא נוהג כך, ולתאם תליית מודעות עם יהודית.

שבו הביתה

מעייין ואופיר ובנם רום שוהם חזרו הביתה מתל אביב. שניהם עדיין עובדים בחוץ, כל אחד בעבודתו. אופיר עובד בתחום הגרפיקה ואינטרנט, ומעייין בתחום התיאטרון, משחק, בימוי והפקה. אנו מקווים לראות אותם משתלבים במהלך הזמן גם בצרכי הקהילה, ומאחלים להם התערות טובה והשתלבות מהירה מחדש בבית.

הגיל הרך

בישיבת המזכירות האחרונה ביקש צוות חינוך הגיל הרך, לאשר שלושה ימי התארגנות של בתי ילדים בסוף אוגוסט, כדי לבצע את המעברים בין בתי הילדים, ולהכין את הבתים לקליטת הילדים החדשים בצורה טובה ומסודרת יותר, ולא פחות חשוב, לתת לילדים אפשרות להרגיש את פסק הזמן הסימלי שבמעבר בין שני הבתים. לאחר דיון בהשתתפות צוות החינוך של הגיל הרך, חשבנו שזה מאוד נכון לעשות את הפאזזה הזאת, לתת את שלושת הימים האלה למטפלות/ים. ברוב הקיבוצים עושים את ההפסקה הזו, לפעמים למשך זמן ממושך יותר. היינו ערים לבעיה של ההורים שצריכים לעבוד באותו זמן ולכן הגבלנו את ההתארגנות למשך שלושה ימים. במשך שלושה ימים אלה המטפלות ימשיכו לעבוד ויכינו את המערכת לקליטת הילדים. מדובר על סוף אוגוסט, מיום רביעי עד יום שישי, שהוא במילא יום חופשי ויותר קל.

מתן וקבלה

רבי יצחק מאיר מגור היה אומר: מפני מה קרוייה עצרת "זמן מתן תורתנו" ולא "זמן קבלת תורתנו"? שכן מתן תורה לא היה אלא במעמד הר סיני, ואילו

נעמי יפה

מהנעשה בגיל הרך

הקייץ הגיע, מתדפק על דלתותינו, ואנו נערכנו לקראתו: בעזרתם של דן היוז, סיסאי מניוב ורענן ארזי נתלו ונמתחו רשתות הצל מעל החצרות. הילדים פותחים את היום בפעילות בחצר הגרוטאות ויוצאים לטיולים בבוקר, כך שבשעות החמות יותר הם נמצאים בתוך הבתים הקרירים.

המערכת שלנו, הפורייה ביותר באזור... נמצאת במצב שינויי כוח אדם תמידי, ועוד היד נטויה... למרות זאת, אנו מנסים לשמור על קביעות בצוותים ועל שיגרה בעבודה ומודים לכולם על הסבלנות וההתחשבות.

לשמחתנו הרבה הצטרפו אלינו דפנה לביא ואלה ישראלי, עד התוכניות הבאות שלהן.

* אנו עומדים לפני בניית הממ"ד האחרון למערכת הגיל הרך. הממ"ד ייבנה בגן שיכולת. מקום הבנייה יגודר, והבנייה תתרחש אך ורק מבחוץ. משך זמן הבנייה הוא כחודשיים ותחילתה מאמצע חודש יוני.

* השנה אנו מתכוונים לסגור את כל מערכת הגיל הרך לשלושה ימים בסוף חודש אוגוסט.

סגירת המערכת באה על מנת לאפשר לצוותים לסדר, לנקות ולהתאים את הבית לקליטת ילדים חדשים. כמו כן סגירת המערכת תאפשר פרידה נכונה יותר מהילדים והתכוננות לקבלת הילדים החדשים כאשר הלב פנוי והתנאים מתאימים. לגבי התאריך המדוייק תבוא הודעה בקרוב.

המזכירות נתנה את אישורה לכך, לאחר שהבינה את הקשיים שיש בעבודה רצופה כל השנה ללא פסק זמן להכנה, תכנון והתאמת המבנים לקבוצות חדשות.

* ביום ראשון, 8.6.08, ערב חג שבועות, המערכת תהיה פתוחה, כדי לאפשר להגוג את החג כראוי, וגם על מנת שלא לסגור את המערכת ימים רבים מדי.

* השנה אנו מתחשבים בהורים, ואיננו סוגרים את המערכת ליום שלם, אפילו לא למען "יום המטפלת"!

אך, ביום שלישי, 10.6.08, למחרת חג השבועות, המערכת תיסגר בשעה 13:00, על מנת לאפשר לכל צוותי הגיל הרך לצאת לגיבושון, הוא "יום המטפלת" המסורתית.

* מדי פעם אנו מביאים להורים הרצאות בנושאים שונים. ההרצאה האחרונה הייתה של

תזונאית בנושא התופס תאוצה בזמנים המודרניים שלנו, והוא: רגישויות למאכלים מסוימים ואיך להתמודד איתן. בהזדמנות זו אני מבקשת להודות לכל הצוותים הנהדרים ולכל אחת מהמטפלות, על ההשקעה וההתמדה על האהבה והמסירות אשר הן נותנות ומשקיעות בילדים. ולהורים – המון תודה על שיתוף הפעולה. חג ביכורים שמח! ●

ר י ב ה ה ר י ם

כאשר שמעו ההרים כי נותן ה' את התורה לישראל, רצו אל המדבר והחלו לריב ביניהם. כרמל אומר אל תבור: "שוב אל מקומך, כי עלי תינתן התורה!" ותבור אומר אל כרמל: "שוב אתה אל מקומך, כי עלי תינתן התורה!" והר סיני עמד מן הצד, כי אמר: "מה אני, כי תינתן התורה עלי?" שמע ה' את ריב ההרים ואמר להם: "שובו למקומותיכם, כי לא אתן את תורתי עליכם, אלא על הר סיני." **ע ל פ י מדרש שוחר טוב.**

גדיא

הדבר הבא

כמי שחיה בישראל, וכמובן במעגל הקטן שבקיבוץ רמת יוחנן, גם אני מתודעת בשנים האחרונות, לתהליך של "ריבוי פנים", המוכיח לנו שיש פער בלתי ניתן לגישור בין אמונות, צודקות וטהורות ככל שתהיינה, לבין המציאות. מצב זה גורם לנו למצוקה עמוקה. בעשורים הראשונים של המדינה היה ברור לנו שהאידיאולוגיה הציונית סוציאליסטית המדברת בשם סולידאריות חברתית מכסה את כולנו בשמיכה רחבה. אבל בלהט הוויכוחים בנושא עתיד השטחים, היחס לפלסטינאים, לא די שמנו לב לשאר מערכות חיינו. ובינתיים הלכנו והופרטנו, עד שאפילו שאלת השירות הצבאי הופכת כבר לשאלה פוליטית ולא

בהכרח שאלה מוסרית. וכך, בזמן שהתווכחנו, השתלט עלינו קפיטליזם דורסני, והוא נוגס בסולידריות החברתית. והנה אנחנו בדרך להיות חברה סקטוריאלית מרובת "גילדות של אינטרסנטים".

דווקא בנקודת הזמן הזאת, לנה וניקיטה עם בתם הפעוטה ניקול, וסיסאי מבקשים להשתלב כמועמדים לחברות בקיבוץ רמת יוחנן. לבודדים שלא פגשו את לנה וניקיטה ואת סיסאי: לנה וניקיטה הם עולים מרוסיה, בוגרי אולפן רמת יוחנן, והם חיים ועובדים ברמת יוחנן כבר כחמש שנים. ובינתיים הם כבר הורים לפעוטה מקסימה בשם ניקול. סיסאי עלה מאתיופיה, עובד בחינוך ברמת יוחנן ושר ברמקולית.

את כל מי ששאלתי, כל מי שמכיר את הנפשות הפועלות, רק מילים טובות יש להגיד עליהם: חרוצים, הגונים, מוכשרים, ישרים, לויאלים, נבונים, מוכנים לאתגרים, מסבירי פנים, נעימים, תמיד נמצאים איפה שצריך אותם, ותמיד עוזרים...וכו וכו'.

א מ מה.. אוטומטית עולה השאלה הבאה היא: **"למה לקבלם למועמדות? למה שלא ישארו כאן כתושבים? אם הכל כל כך טוב עד עכשיו וכולם כל כך מרוצים מסביב, אז למה לא להשאיר את המצב הזה לזמן בלתי מוגבל? מה בוער?**

זו בדיוק הנקודה שאני מבקשת להאיר.

לנה וניקיטה, וגם סיסאי, מחפשים דווקא קהילה ובית. הם מבקשים להיות שייכים. לעבוד הם כבר יודעים. להרוויח את לחמם הם יצליחו גם מחוץ לרמת יוחנן. הרי את המונח "עבודת מודרנית", המאפיינת כיום בעיקר אנשי הייטק העובדים מעלות החמה עד צאת הנשמה, הם מכירים על בשרם. לזה הם כבר רגילים.

אבל ללנה וניקיטה יש כאן משפחה. ריפי ואיתי שהם הם המשפחה המאמצת שלהם, ועבור ריפי ניקול היא כמו נכדה נוספת. לנה וניקיטה מרגישים כלפי החברים שהם עובדים איתם בקיבוץ ובפלר"ם, שהם נותנים ומקבלים הרגשה של בית. לנה מודה ואסירת תודה לרועי רימון שנתן לה את הצ'אנס בעבודה (ובכדורמים בליווי השחקנים הזרים), ואיפשר לה לממש את יכולותיה, ולהביא לביטוי את כישוריה. וניקיטה מרגיש אותו הדבר בפלטוב, עם אמיר סלייפר והצוות.

לנה וניקיטה הם אנשים ש"רצים למרחקים ארוכים". ברמת יוחנן הם רואים מקום שמאפשר להם לצמוח חברתית, להשתלב ולתרום בתחומי חיים נוספים על עבודה וקריירה. הם מחפשים ומשתוקקים לערך המוסף. כן, הם אנשים ערכיים. והם מחפשים משפחה קצת יותר רחבה מאשר משפחה גרעינית הכוללת זוג הורים וילדה מתוקה.

לנה וניקיטה עוד לא בני שלושים. בגיל הזה, הבנים שלנו עדיין רובם מחפשים את עצמם. ואילו הם כבר החליטו על משפחה, ועל עבודה קשה ומאומצת כדרך חיים. יש להם כבר זהות מגובשת.

ויססאי, גם הוא בן 30 פלוס מינוס, בטבעו איש עם רקע תרבותי אמנותי, שמוצא ברמת יוחנן הזדמנות למימוש התחומים האלה, ומרגיש כאן את החום והפירגון מהחברים שלו, מהילדים שאיתם הוא עובד ואותם הוא מפעיל, ובתחומים האחרים בהם הוא פועל.

שלושתם עברו בהצלחה רבה את כל מבחני ההתאמה שאליהם נשלחו על ידי ועדת הקליטה בתק"ם.

מדובר על אנשים בגיל בו הם חייבים לדעת את מקומם. הם כבר לא יכולים להרשות לעצמם להיות "זמניים", הם מבקשים קביעות בחיים. אין להם את הלוקסוס של הבנים שלנו, שיכולים להסתובב בעולם עם הביטחון המוחלט שבכל זמן שיחפצו יקבלו אותם, רק כי יש להם משפחה בקיבוץ.

זו תמונת המצב. וכאן זו שעת מבחן לנו, החברים ברמת יוחנן.

אם חפצי חיים אנחנו, כך אני מאמינה, אנחנו חייבים ליצור באופן אקטיבי את אותה ליבה תרבותית, חברתית, מוסרית, שבלעדיה לא תיכון חברה המורכבת מאנשים שבאו מריבוי תרבויות, חברה הנמצאת כל הזמן במאבק על קיומה.

אני יודעת שקל מאוד להצביע בעד מסלול מועמדות עבור אלה ואמנון גולן (הרי הם בשר משרנו, לאה ברגשטיין...כולנו היינו יחד בפעוטון), וברוך (עם מעין אחיטוב ומשפחת שלם). אילה קציר (נו ברור, מה השאלה...). אני מבינה שזה לא מובן מאליו להצביע ולאפשר מסלול מועמדות לאנשים שאין להם שייכות למשפחה גרעינית ברמת יוחנן.

ובכל זאת. חשוב שנדע לפני שהולכים לקלפי, שגם לסיסאי וגם ללנה וניקיטה יש פה משפחה. יש פה אנשים רבים שמאמצים אותם בחום. גם להם יש פה חברים שהם יקרים עד מאוד לליבם.

לו היה מדובר באנשים שאין לנו ברמת יוחנן עניין בהם לא הייתי אפילו מעלה על הדעת את הפנייה לקבלם למועמדות. אצטט את יפעת ליכט (מש"א פלרם): "ניקיטה עובד בפלרם משנת 2003. ניקיטה השתלב בפלטוב וכיום עובד כמספר 1 בקו 22. ניקיטה השתלב היטב במחלקה והוא עובד מקצועי ומסור. לנה עובדת בפלרם אפליקציות מזה כשנה. לנה עובדת מסורה, משקיענית ואחראית. לנה משקיעה רבות בלימוד עצמי ע"מ להתקדם בעבודה. אני יכולה להעיד שלנה וניקיטה עובדים נהדרים והלוואי שהיו לנו עוד כמותם."

ההסתייגות היחידה העומדת על הפרק היא חוסר הרצון שיש ברמת יוחנן להוסיף לקלוט קליטה מבחוץ.

ועל כך התשובה היחידה היא: **ציונות**. כן. ממש כך.

כשם שקלטנו את משפחות קלריך ודון (וכבר הדור השני מעורב כאן היטב), וכשם שקלטנו את אמן, רצוי לנו פעם בכמה שנים לעשות מעשה ציוני ולקלוט בינתיים למועמדות) עולים מרוסיה ומאתיופיה. הנה, סוף סוף משהו שאנחנו כן יכולים לעשות בשנת השישים למדינה. אם אנחנו מרגישים אחריות לעתידנו. אם אנחנו מוכנים לפנות מעט מקום לאלה שבאו מרחוק. לא יהיה לנו הרבה יותר צפוף, וכן יהיה הרבה יותר נעים. ●

ארנון אשד

מפלרם

עולם העסקים הבינלאומי הולך ומתייצב לתוך אווירה חדשה, שונה מאוד ממה שהיה מורגל אליה עד שלהי שנת 2007: האטה כללית בארה"ב וחולשת המטבע האמריקאי, מחיר נפט גולמי שהכפיל את

עצמו בתוך פחות משנה, תנודתיות רבה בשווקים הפיננסיים, אירופה חזקה יותר, כלכלות חדשות שמתבלטות (סין, רוסיה, ברזיל, הודו, וייטנאם ועוד), ומהדורות חדשות שסוקרות את מחירי האורז, החיטה והתירס בשווקים העולמיים... "מי היה מאמין..."

פלרם, מצליחה, עפ"י תוצאות הרבעון הראשון שפורסמו בסוף חודש מאי, "להיפגע במידה לא רבה מידי" מההאטה בשווקים, ולהציג ריווחיות גולמית של כ - 25% (כ - 27% בשנת 2007 כולה), וריווחיות תיפעולית של כ - 6% (כ - 7% בשנת 2007 כולה). המכירות בטונות גדלו בשיעור של כ - 12% לעומת הרבעון המקביל אשתקד. הגידול נבע ברובו ממכירות מוצרי חטיבת ה - PVC.

מספר גורמים עיקריים השפיעו על תוצאות הרבעון הראשון:

§ התחזקות השקל מול הדולר והפאונד האנגלי בשיעור של כ - 14% מול הרבעון המקביל אשתקד (מה שמקשה מאוד על ההשוואה לתקופה המקבילה בשנה שעברה).

§ עלייה גדולה במחיר חומרי הגלם למוצרי ה - PVC, וקושי להעביר את העלייה למוצרים ולשוק.

§ הוצאות מימון והוצאות ייצור הנובעות מההשקעה הגדולה במפעל ה - PVC החדש בארה"ב.

§ תרומה חיובית מאוד (ומעל למשקלה היחסי) של פלרם-אפליקציות לריווחיות קבוצת פלרם.

בשנה האחרונה הגדלנו את כושר הייצור בלמעלה מ - 30% בכל אחד מתחומי הפעילות המרכזיים שלנו (PVC במפעל בארה"ב + פוליקרבונט עם הקווים שניקנו בגרמניה).

כושר הייצור הכולל של פלרם עומד כיום על כ - 77 אלף טון לשנה.

לשם השוואה: ב -2007 סך המכירות הכולל הסתכם בכ - 62 אלף טון. עודף כושר הייצור שנובע מההשקעות החדשות "יעיק במידה מסויימת" בטווח הקצר, אך יסייע מאוד בטווח הבינוני- ארוך להיכנס לתחומים חדשים ולבסס את מעמדה של פלרם בשווקים.

שנת 2008 תהיה ללא ספק שנת מבחן להרבה חברות ואירגונים בעולם. מי שיצליח "לחצות את המים הסוערים" ייהנה מההזדמנויות הרבות שייווצרו כאשר הכל יתייצב על שיווי המשקל החדש. הבסיס הרחב שפלרם בנתה בכל שנותיה יעמוד לזכותה גם באי היציבות הנוכחית, ויוביל אותה להיות בחלק שייחנה מהשקט שאחרי הסערה. ●

ותחזרי אלינו. מהורים וילדים שזכו ליהנות ממך ב - 9

- שנים של מסירות התמדה.

רצינו לפרגן (2)

רצינו להודות ליפתח אדלן (נאג'י), שבשקט בשקט לקח על כתפיו הרחבות, את ניהול והובלת תלתון "שחר" בתקופה הארוכה בה נעדרה עפרי.

יפתח, למרות גילו הרך, גילה איכפתיות, מסירות והתמדה, ותיפקד למופת הן כאם, והן כאב הבית. אז אולי לא אמרנו זאת פנים אל פנים, אבל רצינו בהזדמנות זאת להודות לך יפתח מקרב הלב, ולהגיד שהסתכלנו, וראינו, ואנו מאד מעריכים את כל מה שעשית.

אנו מאחלים לך בהצלחה בהמשך דרכך, ובכל אשר תבחר, ומקווים שתישאר איתנו עוד זמן רב. ובהזדמנות זו אנו רוצים להודות לשחר ברבר על עבודתה הטובה בתקופה זו.

- מהורי וילדי תלתון "שחר".

רצינו לפרגן (3)

לזהר (זורקין) בן-בורהום.

על הצלחתו בהפעלת מועדון הגלישה במאגר, על שבמהלך ימות הקיץ סוּחַף אחריו כל יום שישי במסירות ובחריצות, מספר רב של צעירים, מסביר ומדגים את רזי עקרונות הגלישה במים ומחוצה להם. יישר כח!

מאיתנו הוותיקים (200 ש"ח ???), החדשים (300 ש"ח !!!), ואלה שסתם אוהבים לדבר

- על זה - www.windclub-ry.com55

ברמה"

עריכה – ירמיהו בן צבי.

הקלדה ושיכפול – שרה'לה זית

חג שבועות שמח !!!

barama2@ry.org.il

הכתובת של העלון באתר האינטרנט של רמת יוחנן

www.ramat-yohanan.com/barama

איורים מתוך הספר "ארץ הקיבוצים" - שמוליק כץ
חוברת איורי עלונים - מושיק לין, ושוניס.

תורן במיל - 2008

מאמצע סיוון, או חודש יולי,
כבר לא יקראו לי!
לא אמצא פתק בתא,
לא שם על הלוח.
אחרים "יסודרו" מעתה
"עשית די תוכל לנוח".
מאז הס"ב כשהייתי ילד,
(תורנות "סביבת בית" וגינה בבית הילדים),
לא ידעתי אחרת
היה רגיל ושיגרת
כל ענף, יצרני או שירותים,
ליטרת תורנויות דרש -
עופות, חליבה, שמירה או קש.
(לא תמיד הייתה התלהבות
כשסודרת ל"סמרטוט").
אני נזכר שם בכולם

"אחרי העבודה", מלאו את חובתם,
בערב ובלילה, "במים ובאש"
מי שלא הגיע - התבייש,
היה הווי, הייתה אחדות,
נתנו, התרגשנו, יחד ולחוד.
...עברו שנים, זמירות שונות...
"תורנות אינה אידיאולוגיה"
נמצאה תמיד סיבה מוצדקת
להתחמק ממטלה חורגת.
קצת הצטמצם המעגל
של הדוחפים את הגלגל.
עבודות רבות ברוב טובנו
הענקנו לבני דודנו,
וכך פחות גם נאלצנו
ללכלך שם את ידנו.
"...ככל יכולתו" הקטין מידה
"...ע"פ צרכיו" גדל בהתמדה
נזנח העיקרון, ההתנדבות הפכה "פס"ה",
הכל נהיה מְכִיר ע"פ הסוג, השעה והמעשה
מחיר ליום שישי, חד"א או כלים,
מחיר גם לשבת או לחגים
זה טוב לילדים, תומך בתקציבם,
עבודה = כסף לְמדנו אותם.
דוגמא אישית ועבודה כערך
היום נראים כאן רק בערך.
אודה על האמת, בגילוי נאות
גם אני בקצה הדרך
מכרתי פה ושם תורנויות,
עכשיו ממרום כיסאי, כפטור ומשוחרר
לא אטיף לחזרה אל העבר,
וגם אולי... בטווח שנים
ריח הזבל - שושנים.
מחר, במסיבה, או בשבת, אשב כך-סתם
ויישרתו אותי הנערים, עכשיו זמנם. ●